

Nr 166.

Av herrar von Hofsten och Lithander, om pension åt förre avdelningsingenjören C. G. Schenströms änka och barn.

Den 26 januari 1916 avled i lungtuberkulos avdelningsingenjören Carl Gerhard Schenström, efterlämnande hustru, 44 år gammal, samt 4 döttrar, av vilka den äldsta är född år 1900 och den yngsta 1907, och således alla fyra barnen i behov av uppfostran och ännu oförmögna att försörja sig själva.

Visserligen visade bouppteckningen en behållning av kronor 22,457: 16, varav kronor 1,597: 40 utgjorde hemmets bohag, men avkastningen å den återstående behållningen kan ju ej ens räcka till hustruns och barnens uppehälle än mindre till de senares uppfostran.

Av bifogade bestyrkta avskrift å kungl. järnvägsstyrelsens förteckning av den 26 januari 1916 över avlidne avdelningsingenjören C. G. Schenströms tjänstgöring vid statens järnvägsbyggnader framgår, att den avlidne började sin tjänstgöring vid statens järnvägar den 1 december 1891 och fortsatte därmed till sin död den 26 januari 1916.

Under denna tidsperiod har han dock varit anställd i rysk järnvägstjänst från och med 1894 till våren 1899, då han den 7 maj åter anställdes vid svenska statens järnvägar.

Av de återstående 16 åren i statsbanornas tjänst har han under nära 15 år nästan uteslutande deltagit i byggandet av nya järnvägar dels såsom avdelningsingenjör och dels såsom arbetschef, och har hans verksamhet till stor del därvid varit förlagd till de synnerligen ansträngande och krävande anläggningarna av statsbanorna i vårt lands öde bygder, såsom vid banorna Boden—Morjärv, Gällivare—Riksgränsen och Östersund—Ulriksfors samt även vid Bohusbanan och senast vid banan Järna—Norrköping. Af här bifogade läkareintyg från järnvägsläkaren vid statsbanan genom Bohuslän, dr Her-

man Johansson, framgår även, att han ådragit sig sin tuberkulossjukdom under något av åren 1904—1907, d. v. s. under byggandet av Bohusbanan. Ehuru det givetvis är svårt att definitivt avgöra den direkta orsaken till sjukdomen, är det dock mycket som talar för att han smittats af en kamrat, som i likhet med Schenström ledde arbetena vid en del av banbyggnaden.

Under dennes sjukdom hjälpte Schenström honom med arbetena såväl utomhus som inne i hans expeditiionslokaler i Uddevalla, och övertog Schenström sedermera efter kamratens död av tuberkulos i augusti 1907 dennes tjänstgöring.

Då Schenström ej tillhörde statens järnvägars ordinarie personal, hade han ej kunnat bliva delägare i statens järnvägstrafiks pensionsinrättning och följaktligen ej heller i dess änke- och pupillkassa, vadan hans änka och barn nu icke kunna påräkna någon pension från sistnämnda kassa.

Såsom ovan nämnts är avkastningen å behållningen efter den avlidne ej på långt när tillräcklig för familjens underhåll och barnens uppfostran, och skulle denna brist utfyllas med en del af nu befintliga tillgångar, så skulle hela kapitalet vara förbrukat inom några få år och skulle, när det yngsta barnets uppfostran avslutats, så litet av kapitalet återstå, att modern ej ens nödortvigt skulle kunna draga sig fram därpå.

Något till alla delar härmed jämförligt fall har riksdagen visserligen oss veterligt icke haft till behandling, men senast vid 1912 års riksdag bifölls Kungl. Maj:ts proposition, nr 234, om årlig pension av 600 kronor åt förre avdelningsingenjören vid statens järnvägsbyggnader, O. Th. Stanzéns änka. Denna änka hade dock inga barn att uppfostra utan voro alla till myndig ålder komna.

Ingenjör Schenströms änka har däremot som ovan framhållits fyra minderåriga barn. Ett årligt bidrag av 200 kronor åt vardera av dessa för deras uppfostran torde vara måttfullt beräknat. Med hänsyn härtill och under åberopande av riksdagens beslut om pension åt änkan Stanzén, får jag därför hemställa,

att riksdagen ville bevilja förre avdelningsingenjören Carl Gerhard Schenströms änka, Hedvig Ellen Schenström, så länge hon lever ogift, en årlig pension av sexhundra kronor samt åt vardera av makarnes barn,
 Brita Elina Carlsdotter Schenström född den $23/9$ 1900,
 Tora Fredrika " " " " $5/7$ 1902,
 Anna Elisabeth " " " " $24/10$ 1903,
 Eva Marianne " " " " $24/2$ 1907,
 en årlig pension av tvåhundra kronor till uppnådd 18

års ålder samt att dessa pensionsbelopp må utgå från och med den 1 januari 1917.

Stockholm den 24 januari 1917.

E. v. Hofsten.

Edvard Lilhander.

Bilaga 1.

Avskrift.

Den 20 oktober 1907 undersökte jag avdelningsingenjören Carl Schenström i Uddevalla. Han led då, enligt mina anteckningar, av pneumonia chronica apicalis pulmonis sinistrae med fina rassel rätt hårda (kronisk lungsjukdom i vänstra lungspetsen). Huru länge sjukdomen då varat, är vanskligt att avgöra, men torde kunna uppskattas till minst $1\frac{1}{2}$ och högst 3 år. Vilket allt härmed på heder och samvete intygas.

Uddevalla den 7 december 1916.

Herman Johansson,

f. d. Järnvägläkare vid statsbanan genom Bohuslän.

Rätt avskrivet intyga:

E. Mellin. S. Herrström.

Avskrift.

Förteckning

över den 26 januari 1916 avlidne avdelningsingenjören C. G. Schenströms tjänstgöring vid statens järnvägsbyggnader.

Befattning.	Vid	T j ä n s t e t i d			Anmärkingar.
		f. o. m.—t. o. m.	År—mån.	Summa År—mån.	
Ingenjörbiträde. Elev.	Kungl. Järnvägsstyrelsen... Stambanan genom Övre Norrländ	1/12 91—31/1 92	—2		} Uppehållit 2:e ingenjör- befattning.
Biträdande ingenjör.	Kungl. Järnvägsstyrelsen...	1/5 92—20/12 93	1—7 ³ / ₄	1—9 ³ / ₄	
>	Statsbanan Krylbo—Örebro	7/5 99—23/5 00	1—1 ¹ / ₂		} (Biträtt vid un- dersökningar.
>	Kungl. Järnvägsstyrelsen...	24/5 00—15/11 00	—5 ³ / ₄		
Avdelningsingenjör	Statsbanan Boden—Morjärv	16/11 00—31/3 01	—4 ¹ / ₂	1—10 ³ / ₄	} Härunder uppehållit ar- betschefsbe- fattning kor- tare tider i flera repriser.
>	Statsbanan Gällivare—Riks- gränsen	1/4 01—30/4 02	1—1		
>	Stockholms bangårdsanord- ningar	1/5 02—15/11 02	—6 ¹ / ₂		
>	Statsbanan genom Bohuslän	16/11 02—15/11 04	2—		
>	Statsbanan Östersund—Ul- riksfors	16/11 04—31/1 08	3—2 ¹ / ₂		
>	Statsbanan Östersund—Ul- riksfors	1/2 08—30/4 08	—3		
>	Statsbanan Järna—Norrkö- ping	1/5 08—30/10 11	3—6		
		1/11 11—26/1 16	4—2 ³ / ₄	14—9 ³ / ₄	
Summa				18—6 ¹ / ₄	

Rätt avskrivet intyga:

H. Lälja. E. Mellin.